

sidste Paragraffer, vil jeg gerne henstille til det eventuelle Udvalg, om de ikke kunde tages ud af Lovforslaget og henvises til den Revision af Jagtloven, som vi dog før eller senere kommer til at beskæftige os med. Saaledes som Jagtloven er i Øjeblikket, er den en meget daarlig Lov, den er utilfredsstillende for de virkelige interesserede Jægere, og den er utilfredsstillende med Hensyn til den Opgave at bevare Vildtbestanden nogenlunde her i Landet, saaledes at der kan blive et økonomisk Udbytte deraf. Jeg ved ikke, hvem der i sin Tid har skrevet denne Lov, men den er skrevet ud fra en meget ensidig Betragtning, og det, som er saa stærkt fremme i vore Dage, nemlig Ønsket om at bevare vor Dyreverden nogenlunde, som den er, er der saa at sige slet ikke taget Hensyn til.

Bestemmelsen om, at unge Mennesker under 18 Aar ikke maa udøve Jagt, hører ogsaa hjemme i Jagtloven; der staar, at unge Mennesker under 16 Aar ikke maa udøve Jagt uden voksnes Ledsagelse. Hvis denne Bestemmelse virkelig blev overholdt i Praksis, vilde den være tilstrækkelig, thi saa vilde unge Mennesker i den Alder kun komme til at drive Jagt, naar de blev oplært deri af voksne, og det er netop Hensigten; det gælder om Slagtning saavel som om Jagt, at man ikke kan være øvet første Gang; der maa være en Læretid, og det vilde være meningsløst at indsætte en Bestemmelse i Lovforslaget, som hindrede en saadan Opøven.

Der er andre Bestemmelser i Lovforslaget, f. Eks. om Kupering af Hestehaler og enkelte andre Ting, som jeg tror, det vilde være overmaade hensigtsmæssigt at faa gennemført, og jeg vil derfor anbefale, at Lovforslaget i et Udvalg faar en saadan Form, at det paa de Punkter, hvor Dyrene trænger til Beskyttelse, men ikke har den fornødne Beskyttelse i den bestaaende Lovgivning, giver dem denne, medens alle de Bestemmelser i Lovforslaget, som ikke vil føre til noget saadant, maaske til det modsatte, men som i hvert Fald vil være betydningsløse, bliver fjernet. Der er og maa jo være Grænser for, hvad man kan lovgive om. Hvorvidt Børn maa overvære Slagtning, er, som jeg begyndte med at sige, noget, som man i allerhøjeste Grad bør overlade til Børnenes Forældre og Værger at bestemme, de maa selv om, hvorledes de vil opdrage deres Børn; Børn og Forældre er forskellige, og at vedtage et Lovforslag, hvorefter Børn i al Almindelighed ikke maa se paa noget saadant, mener jeg er at gaa uden-

for de Grænser, som maa være afstukne for, hvad man gennem Lovgivningen har moralsk Ret til at beskæftige sig med.

Pinstrup: Da jeg havde læst dette Lovforslag opmærksomt igennem, kom jeg til at tænke paa Digtet om Svend Dufva, hvori der staar: Et daarligt Hoved havde han, men Hjertet det var godt. Det faldt mig tillige ind, om Koncipisten af dette Lovforslag ikke skulde være en Kvinde, thi det er aabenbart skrevet ud fra en meget varm Følelse for Dyr; en saadan Følelse bør man paa ingen Maade underkende, men jeg maa tilføje, at jeg finder, at vedkommende maa have saare ringe Forstaaelse af det praktiske Liv og dets Krav. Da jeg forlangte Ordet, gjorde jeg det netop for at faa Løjlighed til — jeg synes til Dels i Modsætning til de Talere, der den Gang havde talt — at støtte den højtærede Justitsminister. Det er jo noget, der ikke til enhver Tid falder i min Lod, men jeg er overordentlig glad ved at kunne gøre det. Ministerens Kritik af Lovforslaget var ganske vist mild i Formen — selvfølgelig, som man kunde vente det overfor et Parti allieret Parti —, men i Realiteten, synes jeg, man kan sige, at naar det, Justitsministeren var imod eller havde store Betænkeligheder ved, tages ud, bliver der ikke væsentlig andet tilbage end et Forbud mod Kupering af Heste. Jeg er ganske enig med Justitsministeren i, at der maaske nok paa dette Punkt kunde være Anledning til at lovgive, og jeg kan derfor med Glæde slutte mig til hans Opfattelse, ligesom jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) i hans Hovedbetragtning. Det ærede Medlems specielle Kendskab paa Jagtomraadet er jeg ikke i Besiddelse af og kan derfor ikke her følge ham, men i hans Hovedbetragtning er jeg, som sagt, enig, og jeg vil derfor kunne fatte mig i stor Korthed.

Lovforslagets § 3 finder jeg ligesom Justitsministeren overflødig, og § 2 er dunkel. Forbudet i § 3 mod at bruge Pisk til Hestene er efter min Mening ganske umuligt. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Marott) skulde tænke sig i den Situation, som han mangfoldige Gange vilde komme i, hvis han skulde køre et Spand Heste paa en Landevej, og som sikkert alle, der har kørt Heste, har været i, nemlig at man, naar man møder noget, Hestene er bange for, har det Valg enten at gaa paa Hovedet i